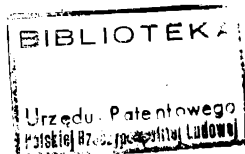

8 kwietnia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B 276, 17/00

Nr 3222.

Kl. 38 a 2.

Otto Emanuel Frunk
(Stockholm, Szwecja).

Piła łańcuchowa.

Zgłoszono 22 stycznia 1925 r.
Udzielono 16 października 1925 r.

Wynalazek dotyczy piły łańcuchowej o napędzie mechanicznym, której można używać do ścinania i przerywania drzew, a także i do innych celów.

Na załączonym rysunku, tytułem przykładu uwidoczniono przedmiot wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok boczny (albo widok z góry) piły, składającej się z trzech członów; fig. 2 — przekrój według linii, leżącej nieco ponad linią A-A na fig. 1; fig. 3 — krawędź, a fig. 4 — widok boczny jednego członu; fig. 5 jest przekrojem wzdłuż linii B-B na fig. 1.

Każdy człon posiada cieńsze miejsce c z otworem w środku h i odpowiadającą koncentryczną kryzą łukową i, tudzież cieńsze miejsce e z czopem p w środku i odpowiadającą koncentryczną kryzą łukową j. Część członu grubsza posiada rowek f koncen-

tryczny z otworem i rowek g koncentryczny z czopem. Części c i e mają grubość mniej więcej połowy członu, grubość zaś kryz i i j wynosi około jednej czwartej grubości członu. Gdy człon są połączone, czop p leży w otworze h, a kryza j w żłobku f prawego członu sąsiedniego, podczas gdy kryza i spoczywa w żłobku g lewego członu sąsiedniego.

Każdy człon posiada dwie krawędzie zderzenia d i q, tudzież dwie nasady s i u, które pozwalają nam mniej więcej 90 stopniowy obrót członu dokoła czopa sąsiedniego członu, jeżeli piła jest wolna. Przynajmniej jedna kryza i lub j musi być tych wymiarów, aby nie pozostawała w żłobku, wtedy gdy nasada s spoczywa na nasadzie u — sąsiedniego członu. Jeżeli obie kryzy w tem położeniu nie leżą w żłobkach, to

wówczas można oddzielić jeden człon od sąsiedniego przez proste podniesienie. Jeżeli zaś jedna kryza (jak w przykładzie kryza j) jest tak długa, że częściowo znajduje się jeszcze w żłobku, gdy nasady s , u spoczywają na sobie, to trzeba oba człony zgąć nieco w kierunku ich grubości, ażeby móc je rozłączyć. Wskutek elastyczności członów, można je w ten sposób łatwo rozdzielić odręcznie, bez pomocy narzędzi. Przecistawiający się zgięciu opór wystarcza jednak, ażeby przeszkodzić przypadkowemu rozłączeniu się członów, skoro piła jest wolna. W stanie naprężenia albo gdy piła pracuje, kryzy zachodzą zawsze w żłobki, nawet wtedy, gdy obie kryzy tworzą ze sobą kąt około 90 stopni, ponieważ kąt między członami nie może nigdy wynieść 90 stopni. Jasna rzecz, że człony automatycznie wzajemnie się prowadzą zapomocą tych kryz i żłobków.

Każdy człon posiada wycięcie n , w które wchodzi krążki koła napędowego w i zęby t , ilość których może być dowolna.

Krawędź zderzenia d ma kształt klinowaty, zaś krawędź q prosty, a to dlatego, ażeby obciąć i usunąć trociny, znajdujące się między krawędziami.

Na fig. 1 i 2 część c posiada kołnierz pierścieniowy dokoła otworu h , zaś część e żłobek pierścieniowy v dokoła czopa p , wskutek czego zwiększa się długość wzdłuż osi otworu i czopa. Na fig. 3 i 4 urządzenia tego nie uwidoczniiono.

Co drugi człon można zaopatrzyć w dwa

otwory h , resztę zaś w dwa czopy p , w tym wypadku jednak trzeba przy zmianie długości piły za każdym razem przynajmniej dwa człony dodać albo ująć.

Długa kryza j , jeżeli to jest pożądane, może naturalnie spoczywać na części c , a krótka kryza i na części e .

Zastrzeżenia patentowe.

1. Piła łańcuchowa, znamionna tem, że poszczególne człony jej prowadzą się wzajemnie wskutek tego, iż kryzy, koncentryczne z czopami obrotowymi, chwytają żłobki sąsiednich członów.

2. Piła łańcuchowa według zastrz. 1, znamionna tem, że kryzy posiadają takie wymiary, iż leżą w żłobkach częściowo jeszcze wtedy, gdy człony tworzą ze sobą kąt około 90 stopni.

3. Piła łańcuchowa według zastrz. 1, znamionna tem, że cieńsze części (c i e) oddzielnych członów opatrzone są czopami obrotowymi (p , p) i otworem łożyskowym, na których to częściach spoczywają jeszcze cieńsze kryzy (i , j), opatrzone kołnierzem (k) i odpowiadającym mu żłobkiem pierścieniowym (v) dla przedłużenia czopa.

4. Piła łańcuchowa według zastrz. 1, znamionna tem, że jedna krawędź zderzenia każdego członu ma kształt klinowy, zaś druga prosty, celem usunięcia trocin.

Otto Emanuel Frunk.

Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

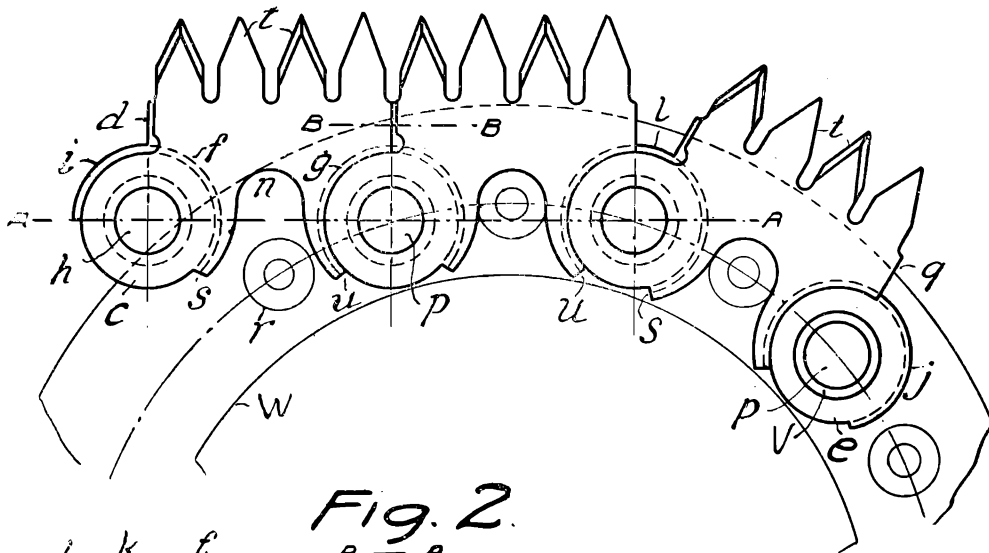

Fig. 2.

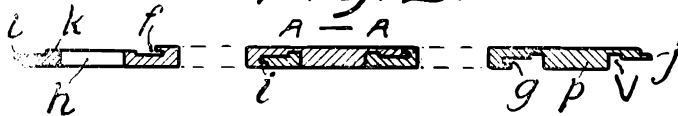

Fig. 3.

Fig. 4.

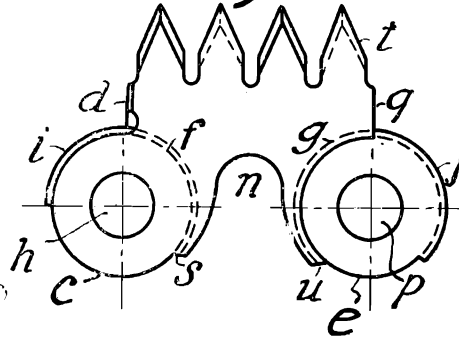

Fig. 5.

